

NÚM. 09/ TAULA DE DESPATX

Rols de gènere / Distribució d'estances i decoració / Decoració

Nom de l'objecte:	Taula amb calaixos
Autoria:	-
Lloc de procedència:	Casa Museu Duran i Sanpere. Despatx
Lloc de construcció:	Catalunya
Data:	1920-1940
Estil:	Neobarroc
Mides:	80,2 × 149,5 × 89 cm
Material:	Fusta de noguera i altres tenyides. Fusta de ribera per als interiors. Ferro i llautó per als fiadors
Tècnica:	Tornejat. Talla. Motllurat. Ferro forjat
Sistema de construcció:	Potes emmetxades al bastiment format per muntants i travessers on entren els calaixos i fa de suport al tauler. Xambranes emmetxades en caixa a les potes i els fiadors cargolats a les xambranes i al faldó. Calaixos emmetxats amb cues d'oronella i fonadura encadellada.
Núm. d'inventari:	750

RELLEGINT LA CASA EN CLAU DE GÈNERE

Descripció i estudi

Taula amb gran tauler rectangular amb motllura de bec d'oca al cantell. Tres calaixos al frontis de la cintura que descansen sobre potes tornejades en rosari i xambranes fixades amb fiadors de ferro i llautó de recorregut sinuós. Els frontals dels calaixos decorats amb una talla aplicada amb rocalles al voltant de l'escut del pany.

Taula que vol simular les taules espanyoles dels segle XVII. Ja des del segle XIX, sovint els despatxos es decoraven en mobles d'estil Renaixement i Barroc, que donava l'aire sever que requeria l'estança.

Lectura en clau de gènere

En el segle XIX, però també en èpoques anteriors, els despatxos de professions lliberals sovint ocupaven un espai a l'edifici privat familiar. Quan s'era propietari de tota una finca, la ubicació preferida era l'entresol, a mig camí entre el carrer i el pis principal familiar.

A Casa Duran el despatx estava a la mateixa planta de la llar, però en un lloc estratègicament col·locat junt a l'entrada, separat de la zona privada i de la zona social. El despatx tenia una escala separada per evitar que els clients trenquessin la privacitat de la llar.

La decoració de l'estança es regia pels paràmetres del que es considerava masculí -seriositat, coneixement, autoritat-: mobles severs, colors foscos, referències a la professió i títols i llibres. Els objectes decoratius no es consideraven apropiats

pel senyor de la casa ni per un espai professional, a no ser que ajudessin a mostrar cultura i coneixement. Per aquesta raó el despatx sintetitza tot allò antagònic al gènere femení.

Si bé la dona no jugava cap paper visible en aquesta sala, ella, en canvi, era la responsable de la decoració i de mantenir l'ordre i la neteja. Ella també tenia cura de no molestar en hores de treball i que la canalla i el servei es mantingués en silenci. En realitat, una bona ama de la casa era aquella que ajudava a la prosperitat del negoci familiar. Crear una atmosfera adequada en el despatx era el primer pas per aconseguir-ho. Un altre camí important era tenir habilitats socials per tal de contribuir a establir connexions laborals, així com ser capaç d'organitzar dinars i festes de qualitat que donessin bona imatge de la família i ajudessin a enfortir llaços socials amb els clients.